

โรคซิฟิลิส (Syphilis)

โรคซิฟิลิสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย และสามารถติดต่อสู่กันได้ผ่านการสัมผัสทางผิวหนัง

ข้อเท็จจริงโดยสังเขป

- โรคซิฟิลิสติดต่อสู่กันได้ผ่านการสัมผัสโดยตรงในระหว่างมีเพศสัมพันธ์ทางปาก ทางช่องคลอด หรือทวารหนักกับผู้ที่เป็โรคซิฟิลิส
- อาการมีแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับระยะของการติดเชื้อ ซึ่งอาจไม่มีอาการเลย
- การตรวจโรคมักจะทำโดยใช้ก้านสำลึป้ายจากแผลที่ผิวหนังและใช้การตรวจเลือด
- โรคนี้รักษาให้หายขาดได้ แต่หากปล่อยทิ้งไว้ไม่รักษาอาจนำไปสู่ปัญหาร้ายแรงในสมอง หัวใจ และตาได้
- โรคซิฟิลิสรักษาได้ด้วยการใช้ยาปฏิชีวนะ

โรคนี้คืออะไร? (What is this?)

โรคซิฟิลิสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย

คุณติดโรคนี้ได้อย่างไร? (How do you get it?)

โรคซิฟิลิสติดต่อสู่กันด้วยการสัมผัสโดยตรงในระหว่างมีเพศสัมพันธ์ทางปาก ทางช่องคลอด หรือทวารหนักกับผู้ที่เป็โรคซิฟิลิส

โรคนี้เป็นโรคที่ติดต่อย่างง่ายดายในขณะที่มีแผลหรือมีฝิ่นปรากฏ

โรคซิฟิลิสสามารถติดต่อจากแม่ (บุคคลตั้งครรภ์) ไปสู่ทารกได้ในระหว่างการตั้งครรภ์

มีอาการอะไรบ้าง? (What are the symptoms?)

ไม่ใช่ทุกคนที่เป็นโรคซิฟิลิสจะมีอาการ ดังนั้น คุณอาจไม่รู้ว่าคุณติดโรคนี้ เว้นเสียแต่ว่าคุณจะไปทำการตรวจเลือด

การติดเชื้อจากโรคซิฟิลิสมีสี่ระยะ มีอาการแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับระยะของการติดเชื้อ ผู้คนที่เป็นโรคซิฟิลิสระยะที่หนึ่งระยะที่สอง และในช่วงแรก ๆ ของระยะแฝงจะแพร่เชื้อให้คุณอนของพวกเขาได้

โรคซิฟิลิสระยะที่หนึ่ง

- จะมีแผลริมแข็งที่ไม่เจ็บ (ตุ่มเป็นหนอง) ปรากฏขึ้น มักเกิดขึ้นที่บริเวณอวัยวะเพศ แผลนี้สามารถปรากฏในบริเวณอื่นที่มีการสัมผัสทางเพศ เช่น ปาก ปากมดลูก หรือทวารหนัก
- คุณอาจไม่สังเกตเห็นแผล เพราะเนื่องจากมักไม่เจ็บและอาจปรากฏในส่วนที่ซ่อนเร้นของร่างกาย
- อาการเจ็บมักปรากฏให้เห็นหลังจากการติดเชื้อไปแล้ว 3-4 สัปดาห์ แต่สามารถใช้เวลาช้านานกว่านั้นซึ่งอาจทำให้รู้ได้ยากว่าคุณติดเชื้อจากโรคซิฟิลิสเมื่อใด
- แผลนี้มักจะหายไปเองภายในเวลาประมาณ 4 สัปดาห์ แม้ว่าแผลจะหายแล้ว หากคุณไม่ได้เข้ารับการรักษาคูณยังเป็นโรคซิฟิลิสอยู่และสามารถแพร่โรคนี้อีกต่อไปให้คนอื่นได้
- โรคซิฟิลิสระยะที่หนึ่งที่ไม่ได้รับการรักษาอาจนำไปสู่ *โรคซิฟิลิสระยะที่สอง*

โรคซิฟิลิสระยะที่สอง

- อาการอาจเกิดขึ้น 2-4 สัปดาห์หลังจากการติดเชื้อโรคซิฟิลิสในเบื้องต้น และอาจมีอาการไปหลายสัปดาห์
- อาจเกิดผื่นแดงบนผิวหนังขึ้นที่หลัง หน้าอก มือ และเท้า
- ในช่วงที่มีผื่นขึ้น โรคซิฟิลิสจะเป็นระยะที่ติดต่อได้ง่ายมาก
- อาการอื่น ๆ อาจรวมถึง การมีไข้ การบวมของตุ่มต่าง ๆ ที่ขาหนีบและใต้วงแขน ผื่นที่อวัยวะเพศ ผมรั้ง และความเหนื่อยล้าทั่วไป
- หากไม่ได้รับการรักษาโรคซิฟิลิสระยะที่หนึ่งและระยะที่สอง โรคนี้จะกลายเป็น *โรคซิฟิลิสระยะแฝง*

โรคซิฟิลิสระยะแฝง

- ในระยะนี้ โรคซิฟิลิสจะไม่ปรากฏอาการและสามารถตรวจเจอได้ด้วยการตรวจเลือดเท่านั้น
- โดยทั่วไปมักจะไม่มมีปัญหาใด หากโรคซิฟิลิสได้รับการวินิจฉัยและการรักษาในช่วงแรก ๆ ของระยะแฝง
- โรคซิฟิลิสระยะแฝงยังแพร่เชื้อได้ภายใน 12-24 เดือนแรก หลังจากนั้นจะแพร่เชื่อน้อยลง
- หากคุณเป็นโรคซิฟิลิสระยะแฝง คุณอาจต้องทำการตรวจเพิ่มขึ้น หากคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญเพิ่มขึ้น และทำการรักษาที่ใช้เวลานานขึ้น
- ประมาณหนึ่งในสามของผู้คนที่ไม่ได้รับการรักษาโรคซิฟิลิสระยะแฝง จะพัฒนาไปเป็น *โรคซิฟิลิสระยะที่สาม*

โรคซิฟิลิสระยะที่สาม

- โรคซิฟิลิสระยะสามสามารถทำให้เกิดปัญหาสุขภาพที่รุนแรงได้ ส่วนใหญ่ต่อสมองและหัวใจ
- โรคซิฟิลิสในระยะนี้ไม่สามารถติดต่อได้อีกต่อไปและยังสามารถรักษาได้

คุณจะตรวจโรคนี้ได้อย่างไร? (How do you test for it?)

แพทย์ของคุณอาจแนะนำให้วินิจฉัยโรคซิฟิลิสโดยดูอาการจากตุ่มเจ็บที่อวัยวะเพศหรือผื่นตามร่างกาย

พวกเขาอาจทำการทดสอบโดยใช้ก้านสำลีป้ายที่แผลและผื่นเพื่อตรวจหาดีเอ็นเอ (สารพันธุกรรม) ของเชื้อซิฟิลิส พวกเขาจะส่งให้มีการตรวจเลือดด้วย การตรวจเลือดจะตรวจนับสารภูมิคุ้มกันที่เป็นการตอบสนองการติดเชื้อของร่างกายคุณ ซึ่งร่างกายอาจใช้เวลา 3 เดือนในการพัฒนาสารภูมิคุ้มกัน ดังนั้น ผลการตรวจอาจเป็นลบก็ได้ในช่วงแรก ๆ

การทดสอบสารภูมิคุ้มกันขั้นหนึ่งใช้เพื่อค้นหาการติดเชื้อซิฟิลิส และอีกขั้นหนึ่งใช้เพื่อค้นหากิจกรรมของการติดเชื้อ การตรวจเลือดยังใช้เพื่อติดตามการตอบสนองของร่างกายคุณต่อการรักษา และอาจช่วยให้ทราบว่า คุณติดเชื้อมานานแค่ไหนแล้ว

หากคุณกำลังอยู่ในการตั้งครรภ์ ควรทำการตรวจเลือดเพื่อดูว่าคุณเป็นโรคซิฟิลิสหรือไม่ เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทำการตรวจเลือดนี้ เพื่อให้แน่ใจว่า ถ้าคุณเป็นโรคซิฟิลิสคุณสามารถเข้ารับการรักษาและจะไม่แพร่โรคซิฟิลิสไปยังลูกน้อยของคุณ หรือไปก่อให้เกิดภาวะแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ของคุณ

โรคนี้รักษาได้อย่างไร? (How is it treated?)

โรคซิฟิลิสรักษาได้ด้วยยาเพนิซิลลิน (penicillin) หากคุณแพ้ยาเพนิซิลลิน ยังมีการรักษาทางเลือกอื่นอีก

ถึงแม้การรักษาจะไม่ซับซ้อน แต่สิ่งสำคัญคือ คุณต้องทำการตรวจเลือดซ้ำเพื่อตรวจสอบดูว่า การรักษาได้ผลแล้วหรือไม่ การติดตามผลด้วยการตรวจเลือดอาจแนะนำให้ทำในเวลา 3 เดือน 6 เดือน และ 12 เดือนหลังจากการรักษาแล้ว

หลังการรักษาด้วยยาเพนิซิลลิน บางคน (โดยเฉพาะผู้ที่เป็โรคซิฟิลิสในระยะเริ่มต้น) จะมีอาการป่วยคล้ายไข้หวัดใหญ่ เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ซึ่งรวมถึง มีไข้ ปวดเมื่อย และปวดตัว และโดยทั่วไปจะรู้สึกไม่สบายตัว อาการเหล่านี้จะหายไปเองและไม่จำเป็นต้องได้รับการรักษาเฉพาะใด ๆ นอกจากการพักผ่อนมาก ๆ และกินดื่มน้ำของเหลว

คุณไม่ควรมีเพศสัมพันธ์จนกว่าผื่นหรือแผลเป็นตุ่มต่าง ๆ จะหมดไป และอย่างน้อยหนึ่งสัปดาห์หลังการรักษา

หากไม่ได้รับการรักษาจะมีภาวะแทรกซ้อนใด ๆ หรือไม่? (Are there any complications if not treated?)

หากปล่อยไว้ไม่ได้รับการรักษา บางคนอาจพัฒนาไปเป็นโรคซิฟิลิสระยะที่สาม โรคนี้ยังกลับมาเป็นได้ใน 10 ถึง 30 ปี หลังจากการติดเชื้อครั้งแรก

โรคซิฟิลิสระยะที่สามสามารถทำให้เกิดปัญหาสุขภาพที่รุนแรงได้ ส่วนใหญ่ต่อสมองและหัวใจ

โรคซิฟิลิสในระหว่างการตั้งครรภ์อาจทำให้เกิดปัญหาแก่ลูกน้อยของคุณได้ เช่น การแท้งบุตร การคลอดก่อนกำหนด การเสียชีวิตระหว่างคลอด และการเสียชีวิตหลังคลอด

ฉันสามารถป้องกันตนเองได้อย่างไร? (How can I protect myself?)

การใช้ถุงยางอนามัยหรือแผ่นยางอนามัยในระหว่างมีเพศสัมพันธ์จะช่วยลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อจากโรคซิฟิลิสเป็นอย่างมาก

หากคุณตั้งครรภ์ ตรวจสอบให้แน่ใจว่า คุณได้ทำการตรวจเลือดเพื่อคัดกรองโรคซิฟิลิสในไตรมาสแรกของการตั้งครรภ์ด้วย

แจ้งให้พวกเขาทราบ (Let them know)

หากคุณได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (STI) คู่นอนของคุณทุกคนจากหลายเดือนที่ผ่านมาควรไปพบแพทย์เพื่อเข้ารับการตรวจด้วยเช่นกัน

เป็นเรื่องสำคัญที่คู่นอนของคุณทุกคน (ขาประจำหรือชั่วคราว) จะเข้ารับการตรวจ เพราะโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้รับการรักษาอาจเป็นเหตุให้เกิดปัญหาร้ายแรงในเวลาต่อมาได้

หากคุณลำบากใจที่จะบอกคู่นอนของคุณ คุณสามารถใช้บริการ แจ้งให้พวกเขาทราบ (letthemknow.org.au) ซึ่งมีตัวอย่างการสนทนา อีเมล ข้อความ หรือจดหมายที่คุณสามารถส่งให้คู่นอนของคุณได้ทั้งแบบส่วนตัวและแบบไม่ระบุชื่อ

ฉันสามารถขอความช่วยเหลือได้ที่ไหนบ้าง? (Where can I get help?)

- ไปที่ศูนย์บริการสุขภาพทางเพศใกล้บ้านคุณ
- ไปพบแพทย์ประจำท้องของคุณ
- ไปที่ศูนย์สุขภาพชุมชนในท้องของคุณ

ค้นหาบริการด้านสุขภาพทางเพศได้ที่ **StaySTIFree** (staystifree.org.au)

การปฏิเสธความรับผิดชอบ (DISCLAIMER)

เอกสารข้อมูลสำคัญนี้ ให้ข้อมูลด้านสุขภาพทางเพศทั่วไปและไม่มีจุดประสงค์ที่จะไปทดแทนความจำเป็นของการปรึกษากับแพทย์ของคุณ

หากคุณมีความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพ คุณควรขอคำแนะนำจากแพทย์ของคุณ

หากคุณต้องการการดูแลเร่งด่วน คุณควรไปที่แผนกฉุกเฉินที่อยู่ใกล้คุณที่สุด หรือโทรไปที่ 000